

Jagtridning for begyndere, skrevet af ponymaster Katja Andersen.

Jeg husker tydeligt, da jeg var yngre og så Hubertusjagten i Snurre Snups Søndagsklub søndag morgen, men der skulle gå en del år, før jeg som tilskuer oplevede det live i Dyrehaven. En oplevelse som ændrede mig fuldstændig. Jeg husker jeg gik hjem og sagde: "Næste år vil jeg ride Hubertus". Jeg var blevet fuldstændig betaget, af det jeg havde set i Dyrehaven, de smil og den oprigtige glæde og stolthed jeg oplevede hos rytterne og de utallige glade heste. Jeg var vild med det, og indtil videre er 2018 blevet min 9. Hubertusjagt, og jeg har ingen planer om at lægge det på hylden foreløbig.

Sportsrideklubben som er arrangør af den årlige Hubertusjagt, blev oprindeligt stiftet på grund af jagtridning. I dag er jagt stadig en kæmpe del af klubben og der arrangeres årligt ca. 23 jagter i Danmark og udlandet. Hubertusjagten er den mest kendte af disse, og tiltrækker op mod 30.000 tilskuere den første søndag i november år efter år.

I Sportsrideklubbens jagtafdeling sidder en jagtledelse, denne sørger for alt det praktiske omkring alle jagter, samt sørger for at godkende sikkerhedsforholdene inden hver jagt rides.

Det er ligeledes jagtledelsen som arrangerer alle øvrige arrangementer gennem året

Men hvordan kommer man egentlig i gang med at ride jagt, for jeg er helt sikkert ikke den eneste, som har den drøm om at ride Hubertus i Dyrehaven?

Hesten: Selvfølgelig kræver det, at du har en hest eller pony. I Sportsrideklubben må du ikke ride på hingste, hopper i fol og kategori 3 ponyer. Udover det er der ingen krav til udseende, race osv. Det kræves dog, at den er i god grundkondition og kan springe.

Det kan være en rigtig god ide at prøve sin hest af i en større flok inden man møder op til jagt, dels for at have prøvet at galopere med flere, og dels for at opleve hvordan den reagerer. Mange heste bliver mere tændte når de er mange sammen. Min erfaring er dog, at man aldrig kan gengive de samme forhold som til en jagt, og derfor kan man stadig blive overrasket over hvordan hesten reagerer til jagt.

At vælge bid kan være en jungle og ikke kun til jagt, det kan godt tage flere jagter, inden man finder det som passer bedst til på jagt. Jeg anbefaler ofte mine nye ponyryttere, at de tager et stærkere bid på end normalt til første jagt, og at de så kan pille det af med tiden. Det ødelægger fornøjelsen af jagten, hvis man sidder og kæmper med at holde sin hest, og kan i sidste ende være farligt for en selv og andre, hvis man helt mister kontrollen.

Om man vælger gamacher eller ej er op til en selv. Ligesom mordax er meget individuelt, men er det nødvendigt på grund af bundforholdene modtager alle jagtryttere en meddelelse inden jagten.

Ponyer skal ride i et særskilt ponyfelt af sikkerhedsmæssige årsager, det er altså ikke rytterens alder der afgør dette. Man må ride på pony lige så længe man ønsker og kan deltage i opløb til man bliver 18.

Rytteren: Sportsrideklubben bygger på traditioner og vores uniform, som blev indført i 1958, til alle jagter er stadig den samme i dag. Der rides i rød jakke med sort krave, hvide bukser og handsker, sorte støvler og hjelm, samt plastron. Sikkerhedsvest er obligatorisk for ryttere under 18 år. Vælger man at ride med sikkerhedsvest skal denne bæres under jakken. Dette indebærer naturligvis, at man skaffer sig en jakke der er stor nok til dette. Ponyrytterne må bære vesten uden på jakken.

Det er hel frivilligt at anvende sporer og pisk, men hvis man gør, skal det selvfølgelig, som altid, gøres med måde. Sporerne tages altid af, hvis der efter jagten bydes på frokost eller anden samvær.

Rytteren skal ligeledes være medlem af Sportsrideklubben, den første jagt kan dog rides som gæst.

Jagterne: Der arrangeres årligt 23 jagter – 10 i foråret og 13 i efteråret. Den første jagt i foråret kaldes en begynderjagt. Det anbefales altid nye ryttere at starte tidligt i sæsonen, da sværhedsgraden stiger gennem sæsonen.

Jagterne har som oftest en længde på 10-15 km og der må være max 35 forhindringer. De må for hestene have en max højde på 110 cm, men størrelsen og formen er altid tilpassets forholdene. Forhindringerne er enten det materiale naturen giver os, i form af væltede træstammer og samlede grenbunker, eller bygget med bomme af naturmateriale, med en form så de giver hesten de bedste forudsætning for at kommer over, selv i høj fart.

Jagterne er forskellige steder på Sjælland, og det er aktive jagtryttere, som byder ind med et område de kender, som er velgenet til jagt. De laver en rute, planlægger hvilke spring og hvor de synes de skal placeres. De udvælger også et hold officials til at hjælpe dem med byggearbejdet. Disse officials rider på selve jagtdagen så ræve og master for de forskellige felter og sørger for at alle har en god tur rundt. Under bygning af jagten er der altid en repræsentant fra jagtledelsen, som garant for at springene er placeret og bygget sikkert.

Jagterne annonceres på hjemmesiden, hvor finder man finder alle praktiske oplysninger – herunder om der er ponyfelt og/eller følgefelt på den pågældende jagt.

På dagen:

På selve jagtdagen er det en god ide at have orienteret sig om adressen, undersøgt køretid så man kommer i god tid. Jeg planlægger altid at være der senest kl 9.00, så føler jeg at jeg er i god tid til at hygge og sige godmorgen, få jagttøj på, betale for jagten samt lægge trense på hesten. Tilmelding sker på dagen, man køber en jagtcheck, et stykke papir som udfyldes med navn på rytter og hest og dato. Den afleverer man, og når jagten er slut råbes alle op i et navneopråb. Manden som sælger jagtcheck hedder Danny og kan kendes på sin gule jakke og er altid omringet af en masse mennesker.

Nogen gange er starten ved parkeringen, andre gange skal man ride et stykke vej. Møde tid er altid 9.45 til hest. Ofte bliver man budt velkommen med en lille forfriskning, det kan være en jagtrytter, der har rundet et vidst antal jagter, eller af en anden særlig årsag har haft lyst til at byde sine kammerater på den lille opvikler.

Når alle er til hest, blæses der i jagthornet og der stilles op til parole. Her bydes der velkommen, fortælles om dagens rute og officials præsenteres. Herefter deles felterne i 3. Hvert felt har to ræve som viser vejen, en master som styrer tempo og tager beslutninger og bagerst er en bagmaster, som sikre sig alt går godt og hjælper til, hvis der er problemer og sørger for ingen bliver glemt.

Jagten foregår i skridt og galop, nogen gange er der en pause med drikkevarer undervejs.

Når jagten er slut blæses der igen i jagthornet, der stilles op til parole endnu engang. Den ansvarlige for jagtledelsen, som har godkendt turen, takker og roser jagtlægger for dagens jagt. Der efter blæses der jagtforbi og så er der navneopråb. Under navneopråb råbes alle op fra deres indleverede jagtcheck. Har man været over alle forhindringer svarer man fuldført, har man misset et spring svarer man deltaget. Det føres efterfølgende til statistikken.

Derefter sadles hestene af og sættes i trailer, nogle gange er der frokost efterfølgende og andre gange kører man hjem når man har sagt pænt farvel.

Når du så har redet din første jagt, så har du helt sikkert fået blod på tanden efter mere. Ønsker du efterfølgende at ride flere jagter, kræves det at du bliver medlem af Sportsrideklubben. For at ride Hubertus skal man fuldføre 8 jagter og for pony er det 4 jagter.

Ponyfeltet:

Alle ponyer, uanset rytters alder, skal ride i ponyfeltet, dette er af sikkerhedsmæssige årsager, da ponyryttere sidder lige i "skudlinjen" hvis en hest sparker.

Der er to faste ponymastre der som regel altid rider med ponyerne, de kender ryttere (og forældrene) og er altid med ude og godkende springene. Ponyerne springer de samme spring som hestene, men ponymaster kan vælge at lade spring udgå, hvis de skønner, at de ikke er egnet til ponyfeltet.

Ponyfeltet har et fantastisk sammenhold, og der opstår år efter år nye venskaber blandt rytterne i feltet. Ponyfeltet har nogle sociale arrangementer i løbet af året, samt der efter hver jagt kåres ugens billede. De har deres egen facebookside, hvor ponymaster giver beskeder op til jagterne.

Følgefelt:

Føler man sig lidt usikker på det hele, men gerne vil opleve stemningen, eller evt. ikke har lyst til at springe, så "tilbydes" der følgefelt på nogen af jagterne gennem sæsonen. I følgefeltet rider man sidst, følger samme spor som jagtfeltet, men springer ikke springene. Følgefeltet skal ses som en måde at opleve stemningen på og ikke som et tilskuerfelt til hest.

På klædningen er fri, man rider IKKE i rødt og tweed er altid pænt;)

Man tilmelder sig til følgefeltet på samme måde som jagten, man fortæller bare man skal ride følgefelt.

Mentor ordning:

Er du ny og vil gerne i gang med jagtridning, men føler dig lidt alene, så findes der en mentorordning. Det vil sige at en masse rutinerede jagtryttere har meldt sig til at tage en ny kommende jagtrytter under sine vinger og hjælpe denne ind i jagtverdenen. De vil hjælpe dig med hvad du skal op til første jagt, hvis muligt kan I måske arrangere at ride en tur sammen, og mentoren vil eventuelt kunne ride første jagt med dig.

Hvis du ønsker at gøre brug af mentor ordningen, så skal du skrive en mail til Mette Kaufmann (mette@kaufmann.dk). Hun sidder inde med listen over mentorer og vil parre dig op med en rytter fra dit nærområde, som vil hjælpe dig i gang.

Særlige arrangementer:

- Januar: Vinterjagt og Jagttrytteraften.
- Februar: Hundetræning på Møn. Det er lige som en hundejagt, bare uden spring.
- Marts: Jagt-spring kursus i Tyskland med Peer Ahnert på Sudermühlen.
- Maj: Minikampagne, det er en jagt med overnatning og fest. I 2019 er den på Tranekær på Langeland.
- Juni: Hunting – En konkurrence som rides enkeltvis gennem en spring- og militarybane. Huntingklasserne tæller ikkemed i jagtstatistikken.
- September: Kampagne i Tyskland, dette er en hel uge med 3 jagter, fester, frokoster og andre sjove indslag. I 2019 er kampagnen på Sudermühlen i Tyskland.
- November: Første søndag i november er altid Hubertusjagt, om aftenen hylides vinderen ved en stor gallafest på Den Kongelige Skydebane Sølyst.

Men hvad er det jagt kan, man ikke finder andre steder? Jagt er på sin vis ikke en konkurrence sport, på nær Steeplechase og Hubertusjagten. Det er en fed oplevelse, et adrenalinsus og gode venner. Man siger tit om sine jagtkammerater, at de er ens jagtfamilie. I jagttridning ønsker alle, at det går godt for hinanden, de er hjælpsomme og stolte af det de laver.

Da jeg startede var jeg en af de yngste ryttere og studerende, men i den røde jakke er vi alle ens og de oplevelser vi får søndag efter søndag er den samme uanset om du er ung eller gammel.

Jeg har en hest, som ikke ville kunne gøre sig i noget særligt inden for hverken spring eller dressur, men den er en stjerne til jagt. Jeg elsker de oplevelser jeg har fået gennem min hest og de venskaber, der er opstået gennem en fælles passion for hest og naturen, som kommer til udtryk via jagterne. Jeg har helt sikkert fundet både min og min hests rette hylde her i jagtfeltet.

Jeg kan kun anbefale jagttridning og håber flere får blod på tanden til at træde ind i denne del hesteverdenen.

Der findes også en Jagtrideklub både på Fyn og i Jylland.

Se mere om dette års program på www.sprjagt.dk eller på vores to Facebook grupper: Jagttridning i Sportsrideklubben eller Ponyjagtryttere i rødt - de sejeste i SPR

Fagudtryk:

Ræve: 2 erfarne ryttere som rider forrest med rævehaler på skulderen og viser vej.

Master: Erfaren rytter med høj hat, rider lige bag rævene og sætter tempoet for feltet samt tager beslutninger undervejs.

Bagmaster: Rider bagerst og kan kendes på de hvide bånd på skulderen.

Officials: Fællesbetegnelse for ræve, master og bagmaster.

Parole: Fælles samling før og efter jagten.

Jagtlægger: Den person som har lagt ruten til jagten.

Navneopråb: Efter jagtens afslutning råbes alle op og der føres statistik.

Minikampagne: Jagt med overnatning og efterfølgende frokost og dans.

Kampagne: En uge med 3 jagter, gallafest, frokost og hyggeligt samvær.

Begynderjagt: Den første jagt i foråret, springene er omkring 90 cm.